

Το λιοντάρι και το ποντίκι
- στα χνάρια του Αισώπου! -

τ. 197 05-05-2020 με κορονοϊό

Ηθικό δίδαγμα: Ποτέ μην υποτιμάς κανέναν μόνο και μόνο από την εμφάνισή του.

Όταν η φαντασία ξεπερνάει κάθε δυσκολία και έχει δίδαγμα! »

Μια μέρα ένα λιοντάρι ήταν πάρα πολύ πεινασμένο!
Θα έτρωγε οτιδήποτε...

Μια στιγμή είδε ένα ποντίκι να παίζει με μια μπάλα ...

Το λιοντάρι χωρίς να χάσει χρόνο έτρεξε προς το ποντίκι!

Το ποντίκι ήταν πολύ τυχερό γιατί του έφυγε η μπάλα. Κι εκείνη τη στιγμή, μόλις έφευγε να πάει να πάρει τη μπάλα, το λιοντάρι όρμησε... και χτύπησε πάνω σε ένα δέντρο.

Το ποντίκι άκουσε το θόρυβο, γύρισε πίσω και είδε ένα λιοντάρι με κοφτερά νύχια και δόντια.

Μόλις το είδε έτρεξε με όλη τη δύναμή του να πάει να κρυφτεί σε ένα δέντρο.

Το μόνο που δεν ήξερε το λιοντάρι ήταν ότι το ποντίκι ήταν πολύ έξυπνο και δεν ήταν καθόλου εύκολο να το πιάσει.

Σε κάθε παγίδα που έστηνε το λιοντάρι δεν πιανόταν το ποντίκι...

Αντιθέτως, το ποντίκι έβρισκε τρόπο για να πέφτει το λιοντάρι στις ίδιες του τις παγίδες!

Έτσι μια στιγμή τα λιοντάρι τα παράτησε και γύρισε νηστικό, για μια ακόμα φορά, στη φωλιά του...

Ηθικό δίδαγμα:

Ποτέ μην υποτιμάς κανέναν μόνο και μόνο από την εμφάνισή του.

Την ιστορία έγραψε και μας την έστειλε ο Γιώργος (Στ.) Τον ευχαριστούμε και διαλέγουμε με αυτήν να καλωσορίσουμε το μαγικό, παραμυθένιο, Μάη του 2020! Μπράβο, Γιώργη!

Το λιοντάρι και ο ποντικός

Ένας ποντικός πέρασε τρέχοντας πάνω από το σώμα ενός κοιμισμένου λιονταριού...

Εκείνο τότε τινάχτηκε πάνω, τον έπιασε και κι ετοιμαζόταν να τον φάει, λέγοντας πως, αν του χαρίσει τη ζωή, θα του το ξεπληρώσει.

Το λιοντάρι γέλασε και τον άφησε να φύγει.

Δεν πέρασε όμως πολύ καιρός, και η τύχη το έφερε να σωθεί από την ευγνωμοσύνη του ποντικού.

Πράγματι, το έπιασαν κάτι κυνηγοί και το έδεσαν σ' ένα δέντρο με σκοινί.

Μόλις λοιπόν άκουσε ο ποντικός το λιοντάρι να στενάζει έτρεξε, ροκάνισε το σκοινί, κι αφού το ελευθέρωσε του είπε: «Εσύ τότε με περιέλασες, γιατί δεν πίστευες ότι θα σε ξεπληρώνα. Τώρα όμως ξέρε το καλά πως οι ποντικοί ανταποδίδουν τις ευεργεσίες».

[Ο μύθος δηλώνει ότι, με τα γυρίσματα του καιρού έρχεται στιγμή που και οι πανίσχυροι χρειάζονται τη βοήθεια των αδύναμων.]*

EN KAIPON METABOLAIΣ KAI OI SFODRA ΔΥΝΑΤΟΙ
ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΩΝ ΕΝΔΕΙΞΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

* Πηγή: Τάδε Έφη Αίσωπος Ανθολογία, Εθν. Κέντρο Βιβλίου 2006

Επιλογή και παραλληλισμός: Κυριάκος Περβανάς

Πρόταση! Βρείτε το ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ απ' το «μύθο» που ζούμε στις μέρες μας: «Ένας ισχυρός μικροσκοπικός ιός».

Το τραγούδι του Αισώπου

-Γιατί τόση αναταραχή;

Γιατί από γέλια αντηχεί

σήμερα όλη η πλάση;

Γιατί η χαρά και το γιορτάσι;

- Για χάρη ενός σκλάβου.

- Για χάρη ενός αυθάδη χαροκόπου.

- Για χάρη του μεγάλου του Αισώπου.

«Ζει ο Αίσωπος! Πάντα θα ζει!»

Κρώζει το κοράκι από το κλαρί

και του πέφτει από το ράμφος

το λαχταριστό τυρί!

Αλλά η αλεπού δεν το αρπάζει

γιατί κι αυτή γιορτάζει.

«Να μας ζήσεις Αίσωπε!» φωνάζει.

Και τρέχει να προλάβει τα νέα

στο λαγό και στη χελώνα

που φρενάρουνε αμέσως

σταματάνε τον αγώνα

και φωνάζουν κι οι δυο μαζί

«Ζει ο Αίσωπος! Πάντα θα ζει!»

Κι ο σκανταλιάρης πιτσιρίκος

σταματάει να φωνάζει: «Λύκος! Λύκος!»

Το τροπάρι του αλλάζει:

«Σ' αγαπάμε Αίσωπε!» φωνάζει.

Ακούει από μακριά το πιτσιρίκι

εκείνο το τεμπέλικο τζιτζίκι

και τραγουδάει: «Τζι τζι τζι.

Να ζει ο Αίσωπος, πάντα θα ζει!»

Και το μυρμήγκι του λέει:

«Μ' αρέσει το καινούργιο σου τροπάρι

Γι' αυτό θα σου κάνω, φίλε μου, μια χάρη

έλα να μοιραστούμε τη χαρά σου.

Πάρε τα μισά από όσα μάζεψα.

Πάρ' τα όλα! Χάρισμά σου!»

Τους ακούει το λιοντάρι. Τρέχει αμέσως σαν βολίδα.

και μοιράζεται με τα ζώα τ' άλλα τη μεγάλη του μερίδα!

Να λοιπόν γιατί από τα γέλια αντηχεί σήμερα όλη η πλάση!

Να γιατί η χαρά και το γιορτάσι! Για κάποιον που έζησε τον έκτο προ Χριστού αιώνα, αλλά ζει στη σκέψη μας ακόμα.

Τι κι αν περάσανε από τότε χρόνια αμέτρητα, ολάκεροι αιώνες

όσο θα υπήρχουνε λαγοί, αλεπούδες και χελώνες,

όσο θα 'χουν ψάρια οι θάλασσες,

όσο οι έρημοι θα έχουν άμμο,

τόσο θα ζει εκείνος ο κακάσχημος,

εκείνος ο τετραπέρατος, εκείνος ο ιερόσυλος

σκλάβος από τη Σάμο.

Τι κι αν αυστηροί ιεροδικαστές

τον καταδικάσανε να γκρεμιστεί

απ' την κορυφή του Παρνασσού.

Από το θρόνο του ανθρώπινου του νου

κανείς δεν πρόκειται να τον γκρεμίσει.

Γιατί όσα κι αν χάρισε σε μας

άλλα τόσα σ' αυτούς που θα 'ρθουν θα χαρίσει!

Ευγένιος Τριβιζάς*